

Jako správce konkursní podstaty měl nárok podle § 82 star. konk. řádu na náhradu hotových vydání a na odměnu proti konkursní podstatě (§ 46 čís. 1 konk. ř.). Konkursní podstatu tvoří veškeré jmění úpadcovo podrobené exekuci (§ 1 konk. ř.). Z toho je patrno, že nároky správce podstaty se hradí ze jmění úpadcova. Není-li v podstatě dostatečné hotovosti k uhrazení nároků správcových, musí si úpadce, jenž se domáhal zrušení konkursu podle § 167 konk. ř., opatřiti prostředky k uhrazení nebo zajištění těchto nároků, neboť zrušení konkursu podle § 167 konk. ř. předpokládalo souhlas i věřitelů podstaty, k nimž náleží i správce podstaty. Není proto v rozporu s dobrými mravy, učinil-li žalovaný správce podstaty souhlas se zrušením konkursu závislým na zajištění svých nároků. Bylo-li však zjištěno, že vkladní knížka byla dána dovolatelem jako jistota, byl žalovaný podle § 1369 obč. zák. povinen knížku tu, resp. její realizační výtěžek dovolateli vydati jen v případě, byla-li jeho pohledávka, pro niž zástava byla dána, plně uspokojena. Bylo tedy povinností dovolatelovou, by tvrdil a prokázal, že žalovaný byl uspokojen; o to se však vůbec nepokusil.

### Čís. 13346.

**Nepřísluší-li úrokům stejné pořadí s jistinou (§ 216, poslední odstavce, ex. ř.), nepřisluší ani útratám vzniklým vymáháním těchto úroků.**

(Rozh. ze dne 3. března 1934, R II 339/33.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekuční prodanou nemovitost nepřikázal soud prvního stupně vymáhajícímu věřiteli v pořadí jistiny útraty stanovené rozsudkem ze dne 13. září 1929 ani útraty exekuce E 873/30. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody :

V projednávaném případě přísluší pořadí, jež má jistina, jen úrokům za dobu od 24. listopadu 1929 do 24. listopadu 1932, ne však úrokům za dobu od 1. července 1927 do 1. července 1929, na něž se právě vztahuje rozsudek ze dne 13. září 1929 a řízení exekuční E 873/30. Důsledkem toho nepřisluší ani útratám stanoveným tímto rozsudkem a dále vypluvším z exekuce E 873/30 pořadí jistiny, byť i útraty exekuční vznikly po 24. listopadu 1929, poněvadž jsou jen příslušenstvím úrokové pohledávky nepožívající stejného pořadí s jistinou (srovnej rozhodnutí čís. 5749, 11.701 sb. n. s.).

### Čís. 13347.

**Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).**

**Proti usnesení odvolacího soudu ve sporech pracovních, jímž bylo rozhodnuto o námitce nepřislušnosti pracovního soudu, není přípustný dovolací rekurs ani v otázce útrat.**

(Rozh. ze dne 3. března 1934, R II 29/34.)